

[Søgaard.]

minister som til de ærede medlemmer hr. Ninn-Hansen og hr. Morten Lange — jeg er glad for, at man nu efterhånden er inde på en række af de synspunkter, som jeg ved lejlighed har gjort gældende her i folketinget, og som mit parti går ind for netop i spørgsmålet om lærlingenes forhold, således at vi måske allerede nu i udvalget kan begynde at diskutere, hvad vi kan gøre med hensyn til lærlingene og deres økonomiske og sociale forhold.

Ninn-Hansen: Den højtærede undervisningsminister gav udtryk for megen villighed og venlighed til at drøfte alle de synspunkter, som er fremsat af det konservative folkeparti, og derfor ser jeg ingen grund til at komme nærmere ind på denne drøftelse nu.

Det er selvfølgelig med tilfredshed, vi har modtaget ministerens meddelelse om at ville drøfte de forslag, vi tidligere har fremsat om at give familien bedre vilkår for at støtte de unge under uddannelse, og også at ville drøfte synspunktet om afskrivning af lån. Den højtærede minister var inde på, at man måske ville give de studerende for gunstige vilkår, hvis de fik mulighed for skattefri afskrivninger af rentefri lån. Ja men hvis dette kan bevirke, at lånene dermed bliver så tiltrækkende, at vi i langt højere grad kan gå over til lånesektoren og forlade stipendierne, kan jeg da egentlig ikke se, at der vil være noget urigtigt i at gøre det tiltrækkende netop på denne måde. Problemet kan jo opstå navnlig for de førstedelsstuderende. Det er jo en betydelig legatmasse til de førstedelsstuderende, navnlig hvis de har ret til stipendierne, der kan fremkalde tanker om adgangsbegrænsning. Hvis vi kan gøre lånene så rimelige og tiltrækkende, at de kan placeres hos de førstedelsstuderende i stedet for stipendier, som man anvender i øjeblikket, så tror jeg, at man som helhed opfylder et formål, det har betydning at tilgodese. Men den højtærede minister er jo villig til at drøfte alle disse spørgsmål og søge at nå frem også til bedre kriterier vedrørende uddannelsen.

Jeg vil gerne takke den højtærede minister specielt for bemærkningerne om adgangsbegrænsningen. Det er jo ikke den højtærede minister, der har sagt, at der

kunne blive tale om en adgangsbegrænsning ved universiteterne, men dette synspunkt har efterhånden været fremsat fra så mange sider, bl. a. også af professorer, at jeg synes, det er velgørende, at den højtærede minister sammen med os andre stopper denne diskussion ved i dag at sige, at der ikke skal gennemføres adgangsbegrænsning ved universiteterne. Dette må vi så indrette opbygningen af ungdommens uddannelsesfond efter, også i det omfang denne støtte kan komme til at berøre diskussionen om adgangsbegrænsning eller ikke. Der må vi jo tage hensyn også.

Den højtærede minister sagde vedrørende lærlingene, at en fuld udbygning af en uddannelsesfond for lærlingenes vedkommende, sådan at de kunne få støtte på samme måde, ville koste 30-35 mill. kr. For en ordens skyld vil jeg blot sige, at det er ikke den tanke, jeg har gjort mig til talsmand for. Det, jeg har foreslået i første omgang, er, at der skaffes udvej for en støtte til barnet fra det dårligt stillede hjem, f. eks. en enlig moders søn eller datter, der ikke vil kunne tage en læreplads, hvis ikke den pågældende kan få nogen støtte dertil. Så vidt jeg kan se, er der ikke mulighed for det i dag; men gennem et samarbejde med de sociale udvalg, måske med skolerne ud over landet, synes jeg der måtte kunne gennemføres en sådan ordning inden for et begrænset beløb; så kan man se, hvordan det udvikler sig. Det har jeg forstået at der også er sympati for.

Det ærede medlem hr. Morten Lange kom naturligvis ind på diskussionen om lån og legater; det var jo ikke uventet. Vi er ikke enige og bliver heller ikke enige om dette spørgsmål; vi ser principielt forskelligt på meget, der netop vedrører spørgsmålet, om det skal være lån eller legater. Men jeg vil gerne sige til det ærede medlem at jeg synes aldrig, det kan være afgørende, om der foreligger en betænkning, der i højere grad går ind for legater end for lån. Vi anerkender i folketinget altid det arbejde, der gøres af dem, der virker ved udarbejdelse af en sådan betænkning, men det må altid stå klart, at folketinget må stå frit over for den.

Det er de synspunkter, vi har fremført, der nu er mest tilslutning til i folketinget. Det konstaterer vi med glæde. Vi — der-